

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het college van burgemeester en wethouders van Nijmegen, ondanks herhaalde verzoeken en signalen van omwonenden over de gebrekkige verkeersveiligheid in zijn woonomgeving, niet de aanvullende maatregelen heeft genomen die nodig zijn om naleving van de ter plaatse geldende voorschriften voor het verkeer af te dwingen.

Verder klaagt verzoeker erover dat, dat het college in deze kwestie in communicatief opzicht tegenover hem en anderen is te kort geschoten en zich weinig voortvarend heeft opgesteld.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Verzoekers woning is gelegen aan de Beekmansdalseweg in de gemeente Nijmegen. Het gaat om een steile, smalle, bochtige en onoverzichtelijke weg, zonder trottoirs en bermen, waar auto's elkaar niet kunnen passeren. De weg mondt aan de zijde van de naburige gemeente Ubbergen via een oostelijke en een westelijke tak uit op een doorgaande weg. Alleen gemotoriseerd verkeer met een breedte van maximaal twee meter dat heuvelopwaarts, richting Nijmegen, gaat, mag gebruik maken van het deel van de weg waaraan verzoeker woont.

Op grond van het verkeersbesluit van het college van burgemeester en wethouders van Nijmegen van 24 september 2002 is fietsers het gebruik van de weg in beide rijrichtingen toegestaan, omdat een geschikte alternatieve fietsroute ontbreekt. In dat besluit is verder onder meer bepaald dat verzoekers wijk een zone is waar met een snelheid van maximaal 30 km/u mag worden gereden. 2. Verzoeker diende mede namens andere aanwonenden van de Beekmansdalseweg op 28 oktober 2002 een bezwaarschrift in bij het college tegen het besluit van 24 september 2002, omdat huns inziens door de openstelling voor fietsverkeer in beide richtingen de verkeersveiligheid op de weg zou verminderen in plaats van verbeteren. Het bezwaarschrift bevatte voorts het verzoek om de weg voor al het doorgaand gemotoriseerd verkeer gesloten te verklaren. 3. Het college besloot op 25 augustus 2003 verzoekers bezwaar met betrekking tot het openstellen voor fietsverkeer in beide richtingen gegrond te verklaren. Het college overwoog daarbij, dat die openstelling het gevolg was van een voornemen om de weg in zijn geheel af te sluiten voor doorgaand gemotoriseerd verkeer. Tegen dat voornemen was echter bezwaar gemaakt door de nabij gelegen gemeente Ubbergen en door aanwonenden van een eveneens steile, evenwijdig lopende naburige weg, die dan voor gemotoriseerd verkeer in beide richtingen opengesteld zou moeten worden om de verkeerscirculatie te waarborgen. Omdat dit de verkeersveiligheid ernstig zou aantasten was vooralsnog afgezien van het afsluiten van de Beekmansdalseweg. Uit een oogpunt van verkeersveiligheid besloot het college het

verkeersbesluit van 24 september 2002 voor wat betreft de openstelling voor het fietsverkeer in dalende richting weer in te trekken. Met dat verkeersbesluit stemt de situatie weer overeen met de uitspraak van de bestuursrechter van 2 december 1965 (zie Achtergrond, onder 1.) Het verzoek met betrekking tot een gesloten verklaring van de weg voor doorgaand gemotoriseerd verkeer wees het college af. 4. In een met betrekking tot het besluit van 24 september 2002 ingesteld beroep oordeelde de rechtbank te Utrecht op 2 maart 2005 dat het voldoende aannemelijk was dat door een sluiting van de weg voor gemotoriseerd verkeer het verkeer op die naburige weg zou toenemen, met gevolgen voor onder meer de verkeersveiligheid. Volgens de rechtbank kon een wijziging van de verkeerssituatie op de weg niet los worden gezien van de verkeerssituatie in de omgeving van de weg, ook als die deels is gelegen in een andere gemeente. De rechtbank was van oordeel dat het college daarom terecht had aangegeven dat de verkeersproblematiek in de omgeving in zijn geheel moest worden gezien, in overleg met de aangrenzende gemeente Ubbergen die door een afsluiting dan met de verkeersproblemen zou worden belast. De Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, bevestigde op 17 mei 2006 in hoger beroep de uitspraak van de rechtbank te Utrecht. De Afdeling voegde daaraan toe, dat het college bij de beoordeling van de verkeersveiligheid was uitgegaan van informatie over de ongevallen en de aard daarvan in de periode 1993-2003, en dat niet aannemelijk was gemaakt dat het standpunt van het college dat de verkeersveiligheid van een aanvaardbaar niveau is, onjuist was. Dat het gemotoriseerd en het fietsverkeer tegen de regels gebruik maakt van de weg, kon daar volgens de Afdeling niet aan afdoen. 5. Bij gelegenheid van een wijkbezoek door het college gaven bewoners aan, dat de verkeerssituatie diende te veranderen, met name voor wat betreft het weren van sluipverkeer. Naar aanleiding van dat bezoek hebben medewerkers van de gemeente Nijmegen en de gemeente Ubbergen op 9 mei 2005 overlegd, om tot een afstemming te komen over de aard van de problemen en de oorzaken, zoals die met betrekking tot het sluipverkeer, de geluidsoverlast, en het profiel van de weg. Van de mogelijke oplossingen leek na toetsing een combinatie van maatregelen, bestaande uit een afsluiting van de weg voor alle gemotoriseerd verkeer, een (brom)fietsverbod op het dalende deel van de weg en het instellen van eenrichtingsverkeer in tegengestelde richting op een andere in de wijk gelegen weg, de nadelen van de afzonderlijke oplossingen te kunnen compenseren. In dat overleg is afgesproken, dat de gemeente Ubbergen een verkeersstelling op een hoofdweg in de richting van de wijk zou houden, en dat de gemeente Nijmegen de mogelijke oplossingen zou bespreken met de wijkbewoners. 6. Op 26 augustus 2005 hadden wijkbewoners, waaronder verzoeker, een gesprek met de wethouder voor verkeerszaken. De aanwonenden van de Beekmansdalseweg gaven te kennen het volledig eens te zijn met een afsluiting van hun weg voor gemotoriseerd verkeer. De aanwonenden van de naburige, evenwijdig lopende weg gaven aan een voorkeur te hebben voor een afsluiting van hun weg, waarbij zij er op wezen dat het instellen van éénrichtingsverkeer zou leiden tot omrijden binnen de wijk en een onvoldoende verbetering zou zijn. Met de bewoners is afgesproken dat nader onderzoek zou worden gedaan naar een gedeeltelijke afsluiting van de naburige weg, in overleg met de gemeente Ubbergen, en dat alle betrokkenen hierover

na ongeveer één maand zouden worden geïnformeerd. 7. Verzoeker zond de gemeente op 21 december 2005 een rappèl, waarin hij verwees naar de op 26 augustus 2005 gemaakte afspraken. In die brief herinnerde verzoeker ook aan de mededeling in een telefoongesprek op 6 oktober 2005, dat er onvoldoende tijd was voor een onderzoek naar de fysieke haalbaarheid van een afsluiting, maar dat het onderzoek was geagendeerd voor de vergadering van de verkeerscommissie - het overlegorgaan van gemeente, politie, brandweer en hulpdiensten - van 27 oktober 2005. Verder wees verzoeker er op, dat hij begin november 2005 had geïnformeerd naar de stand van zaken. Volgens verzoeker was hem meegedeeld dat de verkeerscommissie niet aan het onderwerp was toegekomen en dat het streven was om op korte termijn met de aanwonenden te overleggen. Tot slot herinnerde verzoeker eraan, dat hij op 13 december 2005 weer contact had gezocht omdat hij nog steeds geen bericht had gekregen. Volgens verzoeker is hem toen meegedeeld dat de verkeerscommissie niet overtuigd was van de noodzaak van een afsluiting, waarbij hij erop wees hij ook nog niets had vernomen over het aangekondigde voornemen om in de eerste helft van januari 2006 met de bewoners te spreken. 8. De gemeente berichtte verzoeker op 23 december 2005, dat de communicatie over het verloop van zaken en de vertragingen daarin inderdaad te kort schoot, en dat de enige verklaring daarvoor was het tijdgebrek van de verantwoordelijke medewerker. Verder is meegedeeld dat de secretaresse van de wethouder voor verkeerszaken was gevraagd een bijeenkomst te plannen en dat verzoeker en andere betrokkenen daarover in de week daarop zouden worden geïnformeerd. Omdat een bericht opnieuw uitbleef rappelleerde verzoeker de gemeente per e-mail op 5 januari 2006 en telefonisch, op 16 en 17 januari 2006. Naar aanleiding van de hem in dat laatste gesprek verstrekte informatie dat er op 2 februari 2006 een overleg was gepland met een aanwonende die was beschouwd als contactpersoon van alle betrokkenen, deelde verzoeker de betrokken wethouder per e-mail op 17 januari 2006 mee verbaasd te zijn dat hij ondanks zijn rappel van 5 januari 2006 niet zelf was geïnformeerd over het geplande overleg, met het verzoek hem en anderen tijdig van informatie over de ontwikkelingen te voorzien.

9. In het overleg van 2 februari 2006 kwam onder meer aan de orde het voorstel om de weg waaraan verzoeker woont af te sluiten op een na overleg met aanwonenden te bepalen plaats. Verder is meegedeeld dat de verkeerscommissie geen reden zag om tot afsluiting van de weg over te gaan omdat het ontbrak aan voldoende concrete aanwijzingen - geregistreerde aanrijdingen - dat er een verkeersveiligheidsprobleem is.

Verder is afgesproken dat de wethouder voor verkeerszaken over de voorgestelde afsluitingen zou overleggen met de betrokken wethouder van de gemeente Ubbergen, en voorts dat aansluitend op dat overleg het verkeersbesluit met betrekking tot een afsluiting zou worden genomen. 10. Verzoeker informeerde de gemeente op 15 februari 2006 over de voorkeur van de aanwonenden voor een afsluiting van de Beekmansdalseweg aan de noordoostelijke zijde, omdat daardoor overlast zou worden voorkomen en de verkeersveiligheid op de weg gewaarborgd. 11. De gemeente informeerde de

vertegenwoordigers van aanwonenden van de desbetreffende wegen op 10 maart 2006 over het overleg met de gemeente Ubbergen over de voorgestelde maatregelen, en de daarin gemaakte afspraak om een proef te houden om de effecten te kunnen meten van een verkeersverschuiving en het draagvlak voor een maatregel bij omwonenden te meten. Omdat een nader bericht uitbleef rappelleerde verzoeker de gemeente op 5 juni 2006, en nogmaals op 24 september 2007, waarbij hij erop wees, dat na een reeks van incidenten er op 7 september 2007 een ernstig ongeval was als gevolg van een botsing tussen een omhoog rijdende bestelbus en een dalende fietser. Verzoeker wees er nog eens op, dat het ter plaatse geldende verbod met name tijdens de spitsuren werd genegeerd en een file omhoog rijdende auto's zich mengt met dalend en stijgend fietsverkeer, waardoor levensgevaarlijke situaties ontstaan, maar desondanks bewust niet handhavend wordt opgetreden.¹² De wethouder voor verkeerszaken van de gemeente Nijmegen schreef verzoeker op 28 november 2007 over de stand van zaken, onder aanbieding van excuses voor de trage voortgang. De wethouder deelde onder meer mee, dat de gemeente Ubbergen verkeersremmende maatregelen had getroffen waarvan het effect nog niet bekend was, en dat het ongeval aanleiding was tot een herbezinning op het gemeentelijk standpunt. Volgens de wethouder bestond de indruk dat het verkeer op de Beekmansdalseweg grotendeels een bestemming in de wijk heeft, zodat een afsluiting daarom zou leiden tot meer autokilometers en verkeersoverlast op alternatieve routes. Tot slot deelde hij mee dat de aanwonenden van de weg een uitnodiging konden verwachten om deze nieuwe argumenten te bespreken. ¹³ Verzoeker wendde zich per brief van 5 februari 2008 tot het college met een klacht over de gang van zaken. Onder verwijzing naar zijn bijgevoegde correspondentie met betrokkenen wees verzoeker er onder meer op, dat een afsluiting van beide wegen voor gemotoriseerd verkeer brede steun genoot en dat inmiddels was gebleken dat de door de gemeente Ubbergen getroffen maatregelen geen effect sorteerden. Volgens verzoeker was in feite het probleem dat de politie niet handhavend optrad tegen overtreding van een duidelijk verbod en deelden de aanwonenden niet de indruk dat het om wijkgebonden verkeer zou gaan. Verzoeker verwees het college naar het oordeel van de Nationale ombudsman in rapport no 2007/287 (zie Achtergrond, onder 2.), dat naar analogie toegepast in de situatie van zijn geval zou moeten leiden tot de conclusie dat het niet behoorlijk is dat het college berustte en nalatig bleef om de hier geëigende maatregelen te treffen. Tot slot stelde verzoeker dat, gelet op civielrechtelijke jurisprudentie, het college onrechtmatig handelde wegens strijd met de in het maatschappelijk verkeer betamelijke zorgvuldigheid door een gevaarzettende situatie in stand te laten.¹⁴ Verzoeker had op 27 maart 2008 een onderhoud met de wethouder voor verkeerszaken. De gemeente bevestigde per brief van 7 april 2008 de in dat gesprek gemaakte afspraak dat bovenaan de weg met een verbodsbord, aangevuld met de tekst "fietsers afstappen", nog eens zou worden benadrukt dat fietsers niet neerwaarts mogen rijden, en dat was gesproken over de mogelijkheid om via verkeersdrempels het verkeersgedrag op de weg te beïnvloeden.¹⁵ In reactie op de klacht en de in verband daarmee gestelde vragen deelde het college, samengevat weergegeven, onder meer het volgende mee.

Het college stelt voorop, dat het verkeersveiligheidsbeleid in de gemeente bijzonder succesvol is. Door een pro-actieve aanpak is het aantal ongevallen in de gemeente verder gedaald en er is geen reden om te veronderstellen dat de situatie op de weg waaraan verzoeker woont een knelpunt is. De Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, heeft de gemeente daarin in het gelijk gesteld. met betrekking tot de handhaving De gemeente heeft regelmatig contact met de politie, op wijkniveau voert de wijkbeheerder overleg met de wijkagent. De situatie op de weg en de mogelijke maatregelen zijn besproken in de vergadering van de verkeerscommissie van 24 november 2005. De politie heeft echter een eigen verantwoordelijkheid in de prioriteiten die daarbij worden gesteld. In 2008 is op verzoek van de gemeente een verkeerstelling en een snelheidscontrole gehouden. In de periode van 2003 - 2007 zijn twee wegvakaanrijdingen geregistreerd, waarvan één met ernstig letsel. met betrekking tot de voorgenomen maatregelen Het pakket maatregelen bestond uit het in twee rijrichtingen openstellen van de weg voor fietsverkeer, in combinatie met een fysieke afsluiting van de weg en een nabij gelegen weg voor autoverkeer. Omdat de afsluiting van die nabij gelegen weg op het gebied van de gemeente Ubbergen ligt, was besloten dat de gemeente Ubbergen die afsluiting zou afstemmen met aanwonenden van die weg. die afstemming leidde ertoe dat in plaats van een afsluiting er snelheidsremmende drempels zijn aangelegd, waarbij de gemeente Nijmegen niet was betrokken. De afsluiting van de weg op Nijmeegs gebied is niet uitgevoerd, omdat de resultaten van de gemeente Ubbergen werden afgewacht. met betrekking tot een afsluiting van de weg voor alle gemotoriseerd verkeer. Een proef met een afsluiting van de weg voor alle gemotoriseerd verkeer is niet uitgevoerd. Het gaat om verkeer met een bestemming in de wijk. Dit betekent dat bij een afsluiting van de toegangen al het herkomst- en bestemmingsverkeer gebruik moet maken van de toegangen aan de zuidzijde van het gebied. Uit de tellingen van het aantal auto's op de weg eind mei 2008 is gebleken dat het gaat om wijkgebonden verkeer en niet om doorgaand of sluijverkeer. Het gemiddelde aantal voertuigen dat in een etmaal op een werkdag van de weg gebruik maakt is in overeenstemming met de functie van de toegangsweg (zie Achtergrond, onder 3).

In reactie op verzoekers brief aan de Nationale ombudsman wees het college erop, dat de gemeente niet de prioriteiten van de politie tot handhaving kan bepalen. De contacten met de politie betreffen de inzet op speerpunten voor verkeersveiligheid, zoals die met betrekking tot alcohol, snelheid, beveiligingsmiddelen en dergelijke. Deze prioriteit wordt bepaald aan de hand van de geregistreerde letselaanrijdingen. De weg waaraan verzoeker woont staat niet op de prioriteitenlijst omdat daar geen aanleiding toe is. Er was geen sprake van een opzettelijk laten verzanden van het overleg, binnen de gemeente zijn meer verkeersveiligheidszaken en de capaciteit van het ambtelijk apparaat is beperkt, zodat er onvermijdelijk prioriteiten moeten worden gesteld. Gezien het aantal geregistreerde aanrijdingen op de weg is geen hoge prioriteit toegekend aan controle op de voortgang van werkzaamheden in de buurgemeente. Naar aanleiding van verzoekers bericht van 24 september 2007 was bij de gemeente Ubbergen navraag gedaan, waarbij bleek dat de daar getroffen maatregelen niet overeenstemden met de afgesproken proef. Verder bleek

dat het ernstige ongeval de voorgestelde maatregelen in een ander daglicht stelde. Na een herbezinning en in overleg met de politie is besloten af te zien van het openstellen van de weg voor fietsers in beide richtingen. Het accent van de maatregelen verschoof daardoor naar handhaving van de bestaande voorschriften. Daartoe diende het dossier te worden overgedragen aan de wijkbeheerder, waarmee mede vanwege de kerstperiode tien weken was gemoeid. Met het verkeersbord waarover is gesproken was niet bedoeld een bord "gesloten voor vrachtauto's". Er is geen sprake van een gesloten verklaring voor voertuigen die breder zijn dan twee meter, en bovendien zouden vuilnisauto's verhuiswagens en leveranciers ook geen toegang meer hebben.

16. Verzoeker wees er in zijn reactie op het standpunt van het college onder meer op, dat het aantal ongevallen beduidend groter was dan de gemeentelijke statistiek laat zien, omdat betrokkenen die in overtreding zijn doorgaans niet willen dat de politie wordt ingeschakeld. Omdat de prioriteiten van de politie worden bepaald aan de hand van geregistreerde aanrijdingen met letselschade, wordt op de weg dus niet handhavend opgetreden.

II. Beoordeling

17. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens bestuursorganen door die bestuursorganen worden gehonoreerd.

Burgers moeten er op kunnen rekenen dat de overheid zich houdt aan zijn besluiten en dus ook dat de overheid er alles aan doet dat degenen tot wie een besluit is gericht zich daaraan houden. In het geval dat een besluit niet wordt nageleefd is het de taak en de plicht van de overheid daar tegen op te treden en de met de naleving van dat besluit gemoeide belangen te beschermen.

18. In de situatie van dit geval gaat het om een weg die onomstreden niet geschikt is voor doorgaand verkeer. Zowel door de bestuursrechter als het college van burgemeester en wethouders van Nijmegen is vastgesteld dat uit een oogpunt van verkeersveiligheid het rijdend gemotoriseerd en fietsverkeer slechts in één richting van de weg, heuvel op, gebruik mag maken. Het gaat daarbij in hoofdzaak om verkeer dat een bestemming in de wijk heeft, en fietsverkeer uit de naburige gemeente Ubbergen waarvoor het ontbreekt aan een geschikte alternatieve route.

19. Volgens verzoeker wordt het ter plaatse geldende verbod regelmatig overtreden, niet alleen omdat de maximaal toegestane snelheid van 30 km/u wordt overschreden, maar ook door rijdend verkeer dat in beide richtingen, heuvel op en heuvelafwaarts, rijdt. Met name voetgangers die de rijweg moeten gebruiken omdat er geen ruimte is voor trottoirs, maar ook fietsers ondervinden daarvan overlast en lopen ernstige veiligheidsrisico's, aldus verzoeker.

Verzoeker klaagt erover, dat het college ondanks diverse signalen van aanwonenden over de gebrekkige veiligheid op de weg niet de maatregelen treft die nodig zijn om naleving van de ter plaatse geldende verkeersvoorschriften af te dwingen.

20. In de situatie van dit geval komt het erop neer, dat het college de nakoming van de thans geldende voorschriften in feite niet met fysieke maatregelen kan afdwingen. Een afsluiting van een voor verkeer in één richting bestemde weg is immers praktisch niet uitvoerbaar. Andere fysieke maatregelen die wel kunnen bijdragen aan de verkeersveiligheid zoals snelheidremmende drempels zijn evenmin effectief, omdat verkeer dat tegen de rijrichting in rijdt daardoor ook niet worden tegengehouden.

21. De vraag is dan of er belangen zijn van zodanig gewicht, dat deze dienen te prevaleren boven andere belangen die beschermd dienen te worden. Een zwaarwegend belang is dat van de veiligheid van kwetsbare weggebruikers zoals voetgangers, waaronder de aanwonenden van de weg, alsmede fietsers die op deze weg zijn aangewezen omdat het de verbinding is voor woon-werkverkeer. Echter, de woningen van aanwonenden van de weg moeten ook per auto kunnen worden bereikt, niet alleen door henzelf, maar ook door hulpdiensten, zoals de ambulance en de brandweer.

Verder wees de gemeente op het belang dat is gemoeid met een gebruik van de weg door wijkbewoners, die bij afsluiting van die weg een andere, langere route zouden moeten volgen om hun woning te bereiken, hetgeen voor hen en voor de aanwonenden van die andere route dan belastend zou zijn.

22. Een oplossing die in de situatie van dit geval recht doet aan alle belangen is er niet. Dat betekent echter niet dat een bestuurorgaan erin mag berusten dat het met zijn verkeersbesluit beoogde doel niet wordt bereikt. Het gaat hier om een besluit dat is genomen met het oog op algemene belang van de verkeersveiligheid, dat tevens het belang is van degenen die op de weg zijn aangewezen om hun woning en hun werk te bereiken. Deze personen moeten erop kunnen vertrouwen dat het college die belangen naar vermogen zou beschermen. Nu dat niet mogelijk blijkt in de mate waarin dat met het verkeersbesluit is beoogd, had het college zich kunnen bezinnen op een maatregel waarmee dat doel het beste is gediend.

In de situatie van dit geval heeft het college zich onvoldoende gerealiseerd wat het uit een oogpunt van rechtszekerheid jegens verzoeker en zijn buurgenoten had kunnen en behoren te doen

De onderzochte gedraging is ook op dit klachtonderdeel niet behoorlijk.

Deze overwegingen zijn aanleiding tot het doen van een aanbeveling.

23. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en

desgevraagd van adequate informatie voorzien. In de situatie van dit geval was gedurende een reeks van maanden sprake van een gebrekkige communicatie tussen verzoeker en zijn buurgenoten enerzijds, en de gemeente anderzijds, doordat de gemeente toezeggingen en afspraken tot het verstrekken van informatie en het ondernemen van actie niet, of pas na een rappel van verzoeker is nagekomen.

Dat is niet zoals het hoort. Het onderwerp van de contacten tussen de gemeente en verzoeker was een aangelegenheid waar hij niet alleen als belanghebbende burger maar ook als gesprekspartner, mede namens anderen, en informant nauw bij betrokken was. Dat afspraken en toezeggingen worden nagekomen spreekt vanzelf. Indien dat om een of andere reden niet mogelijk was, had de gemeente verzoeker daar tijdig en eigener beweging over moeten informeren. Ook dat is nooit gebeurd.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Nijmegen is:

1. voor zover betreft het eerste klachtonderdeel gegrond wegens strijd met het vereiste van rechtszekerheid, en
2. voor zover betreft het tweede klachtonderdeel gegrond wegens strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

Aanbeveling

Het college van burgemeester en wethouders van Nijmegen wordt in overweging gegeven om de maatregelen te treffen die nodig zijn om de naleving van de verkeersvoorschriften voor de weg waaraan verzoeker woont zo goed mogelijk af te dwingen.

Onderzoek

Op 24 april 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer S. te Nijmegen, met een klacht over een gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Nijmegen.

Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het college verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tevens werd het college een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De reacties van betrokkenen gaven aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Het verzoekschrift van 22 april 2008, met bijlagen;
2. De reactie van het college van burgemeester en wethouders van Nijmegen van 17 oktober 2008, met bijlagen;
3. Verzoekers brief van 19 november 2008.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Jurisprudentie

Bij Koninklijk Besluit van 2 december 1965, no. 34, is het besluit van het college van burgemeester en wethouders van Nijmegen van 15 januari 1964 met betrekking tot de geslotenverklaring van de weg waaraan verzoeker thans woont, vernietigd, in zoverre dat dit besluit is gewijzigd, aldus, dat de geslotenverklaring van die weg voortaan zal gelden:

- a. voor wat betreft de gehele weg voor alle motorrijtuigen en fietsend verkeer in de richting van de gemeente Ubbergen (heuvel op) , en
- b. voor wat betreft de westelijke tak en het overige gedeelte van de weg voor voertuigen met een breedte van twee meter of meer in de richting van Nijmegen (heuvel af).

2. Rapport Nationale ombudsman 2007/287 van 3 december 2007

Naar aanleiding van een klacht over de omstandigheid dat het college van burgemeester en wethouders van Vaals weinig tot niets ondernam om de naleving af te dwingen van een voor alle verkeer geldend rijverbod op een smalle bochtige en steile weg overwoog de Nationale ombudsman onder meer het volgende.

Onomstreden is dat de weg ongeschikt is geacht voor gebruik door doorgaand verkeer. Dat is vastgelegd in een verkeersbesluit, waarin is bepaald dat het verboden is de weg in te rijden. Dat verbod werd in de praktijk echter genegeerd.

Burgers moeten er uit een oogpunt van rechtszekerheid op kunnen rekenen dat een overheid zich niet alleen zelf houdt aan zijn besluiten, maar er ook alles aan doet dat degenen tot wie een besluit is gericht zich daar aan houden. In het geval dat een verbod niet wordt nageleefd is het de taak en de plicht van de overheid om daar tegen op te treden en de met de naleving van dat besluit gemoeide belangen te beschermen.

De omstandigheid dat er voor een probleem met de naleving geen oplossing is die aan alle met het besluit gemoeide belangen recht doet betekent zeker niet dat een bestuursorgaan daarin mag berusten. In dit geval betrof het een verkeersbesluit dat is genomen in het algemene belang van de verkeersveiligheid. Dat algemene belang is tevens het belang van aanwonenden van de weg. Waar het niet mogelijk bleek die belangen te beschermen in de mate die het bestuursorgaan bij het nemen van het besluit voor ogen heeft gestaan, had besloten moeten worden tot een maatregel waarmee het doel van het verkeersbesluit zo goed mogelijk was gediend.

3. Onderzoek verkeersbewegingen

In opdracht van de gemeente Nijmegen is een onderzoek gedaan naar de verkeersbewegingen in het gebied waar verzoeker woont. Het betreft de wijk Hunnerberg, waar circa 3.700 mensen wonen en 2.800 arbeidsplaatsen zijn. Op een werkdag zijn er circa 16.000 autoverplaatsingen via de toegangswegen, waarvan ongeveer 6% via de Beekmansdalseweg. De wijkgebonden belasting per etmaal komt voor deze weg neer op circa 1.000 voertuigen. Dat komt overeen met de door Grontmij in de periode van 23 mei tot en met 2 juni 2008 uitgevoerde verkeerstellingen. Uit deze tellingen bleek onder meer dat op een werkdag circa 1089 auto's rijden en op een weekenddag 742. Ongeveer 80% van het autoverkeer op een werkdag gebruikt de weg tussen 07.00 en 19.00 uur. Het betreft hoofdzakelijk lichte voertuigen (personenauto's). De gemiddelde snelheid is 37 km/u, 79% van de voertuigen rijdt harder dan de ter plaatse toegestane maximum snelheid van 30 km/u.